

DAGBOG CHILE

ONSDAG DEN 25/10.TORS DAG DEN 26/10

Turen startede fra Danmark med et par stykker smørrebrød på Madvigs allé.

Var i lufthavnen klokken ved 3-tiden, tjekkede ind ved NOVIA med det samme, Alitalia-flyet havde afgang klokken 17.35.

Vi var ude i gaten klokken 17.15, klokken 17.45 blev flyet aflyst på grund af tekniske problemer, 150 mennesker skulle bookes om.

Vi kom med Swissair planmæssig afgang kl.20 og skift i Zürich. I Zürich er der kun 40 minutter til at skilte, og flyet fra København var 20 minutter forsinket.

Vi blev placeret på de sidste 2 tomme sæder i flyet, helt nede bagi, på 2 forskellige rækker midt i et Ungarsk fodboldhold.

Heldigvis kunne Rie bytte sig til en plads ved siden af mig, men der var kun lidt mere plads end i et charterfly.

12 timer på et flysæde med så lidt plads er ikke rart, når så oven i købet man får migræne! Rie fik Migræne af den slemme slags, hun tog en pille, og var helt væk, det vil sige, hun var slet ikke klar over hvad hun gjorde, hun lagde sig blandt andet ud på gangen, der kunne hun selvfølgelig ikke ligge, så personalet lagde hende ind bagved, men hun kom tilbage 10 minutter efter.

Efter et stykke tid faldt hun i søvn nede på gulvet foran sæderne.

Da vi ankom til Sao Paulo klokken ca. 9 (klokken 5 lokal tid), var vi nok lidt sløve. Der er et par timers ventetid, heldigvis er der ikke armlæn på bænken i transithallen dernede.

Klokken 8.45 var der planmæssig afgang til Santiago, vi rejste et par minutter før tid.

I Santiago blev det først rigtig sjovt. Efter 24 timers rejsetid, er en af de ting man trænger til, et bad og lidt rent tøj. Bagagen var ikke med, heldigvis ventede Naya udenfor, og vi havde fået hendes mobilnummer, Ikke alle chilenerne taler engelsk dem i lufthavnen gjorde, men ret mangelfuldt.

Klokken var ca. 13 i Chile, så eller lidt frokost måtte vi ud for at skaffe skiftetøj.

Vi besøgte Bonnie senere på eftermiddagen og fik en kop te.

Naya har pige i huset 4 dage om ugen Gladys, hun sørgede blandt andet for vores tøj mens vi var i Santiago.

Gladys have sørget for aftensmad, Man spiser sent i Chile, klokken 21 eller senere.

Indkvarteringen hos Naya var perfekt, 2 gode værelser med ordentlige senge, og vores eget fælles badeværelse.

Dagbog fra Chilerejsen efteråret 2006

FREDAG DEN 27/10

Dagen gik mest med at skaffe de nødvendige ting, vi fik set Præsidentpaladset udefra, der var meget politi, nogle af bilerne var pansrede, med skydeskår, de skyder dog kun med gummikugler.

Vi spiste frokost på en lille lokal restaurant, det er ikke sjovt at shoppe når man ikke rigtig har styr på hvad man behøver, og hvornår man får sine ting igen.

Om aftenen spiste vi på et sted i nærheden af Nayas lejlighed, det var rimelig mad, og billigt efter danske priser.

Kaffe med ben: *Forretningsfolk i Chile arbejder mange timer, så de holder en rimelig frokostpause, en af de ting de kan foretage sig er at gå på en bar og drikke kaffe, servitricerne er i høje hæle og meget korte skørter, deraf navnet, Der findes også en lidt anderledes version, der har gæsterne ikke jakkesæt på, og pigerne har kun lige det allermest nødvendige, G-streng og mini brystholder.*

Vi prøvede det sidste den 14/11 om eftermiddagen

LØRDAG DEN 28.

Naya havde fri, så vi kørte uden for byen til et storcenter hvor Rie fik fat i en buksedragt, den taber alle knapperne, men ellers er den pæn.

Jeg fik en pæn jakke og en sweater, vi spiste middag på en restaurant i centret, og stiftede bekendtskab med "Pisco Sour" og empanadas.

Om aftenen spiste vi middag i byen med Bonnie, Naya, Alberto og Albertes datter Laura, vi gav, det kostede 500 kr. med 2 retter og vin for os alle 7.

Pisco Sour: *en drik bestående af den lokale Pisco spiritus på 30-40 % og lemonjuice, tilsat lidt sukker og evt. lidt æggehvite, for at få den til at skumme, men hvis man laver den med frisk citronsaft, skummer den uden hviden. Stærk syrlig men velsmagende.*

Empanadas: *kød løg æg og krydderier, pakket i dej og friturekogt.*

Pan: brød

SØNDAG DEN 29.

Vi skulle ud at se Nayas lille sommerhytte.

Det var en dejlig tur, på vejen derud var vi inde på en vingård, den er nok mere kendt som et godt spisested, og så har den et museum med forhistorisk kunst.

Nayas hus er dejligt stort med flere soveværelser, kontor, atelier og hvad ellers hører til. Grunden er 5000 m² det er ½ hektar,

De har gartner til at passe haven, det er også en ordentlig mundfuld, hvis de skulle passe den selv.

Det er absolut et skønt sted, der ligger ca. 100 km. Syd for Santiago, nede i vindistriktet og Naya regner med at flytte der ned på et eller andet tidspunkt, Alberto, der også kom der ned senere sammen med en forretningsforbindelse og sin datter, han har købt en grund ikke så langt derfra, og planlægger en flytning af firmaet.

Vi overnattede dernede, og kunne nyde solnedgangen over bjergene.

Dagbog fra Chilerejsen efteråret 2006

MANDAG DEN 30.

Formiddagen blev brugt på at slappe af Rie dyppede tæerne i poolen, vandet var stadig meget koldt. Vi kørte hjem ved 16 tiden, og spiste fyldte Squash sammen med Naya.

TIRSDAG DEN 31.

Endelig tid til turisme, var inde i Katedralen, kiggede lidt på byen og tog funucularen op til Madonna-figuren.

Der er en skøn udsigt oppe fra bjerget, og også fra vognene på vej op og ned derfra. Rie købte en poncho, let og lækker til 120 kr.

Vi gik blandt andet gennem Bella Vista, engang kunstnerkvarter, nu er det dog noget slidt, men meget spændende.

Om aftenen gik vi ud og spiste godt og fint 250 kr. for os begge, med 1 ret.

Bagefter på pandekagerrestaurant ca. 100- kr.

Alle helgeners aften, så vi mødte udklædte børn på legepladsen efter 11 om aftenen.

ONSDAG DEN 1/11.

Helligdag, de dødes dag.

Stormagasinerne havde åbent, vi var med Naya ude, hun skulle købe en bryllupsgave til Peters søn og datter der skulle giftes lørdag den 4. der lå en ønskeliste i Falabella et af de store varehuse.

De var 250 til festen, og den sluttede ikke før klokken 7 om morgenen.

Vi spiste frokost på et sted lidt uden for byen sammen med familien, hyggeligt med chilensk mad, ligner lidt en landevejskro i Danmark. Igen god mad, denne gang spiste Rie og jeg Fattigmandsbøf en kæmpe bøf med bløde løg og spejlæg på toppen, og pommes frites som tilbehør.

Om eftermiddagen besøgte vi Nayas datter Patricia, og Nayas første barnebarn Augustin på 1 år.

Til aften fik vi spaghetti med kødsovs, lavet klar af Gladys, det var bare at varme sovsen og koge spagettien, det gjorde jeg mens Naya lagde bukserne på ries buksedragt op.

TORS DAG DEN 2.

Stadig ingen bagage, så vi var nødt til at skaffe nogle piller til Rie, vi brugte hele formiddagen på lægebesøg sammen med Eric, og fik kun fat i halvdelen af det hun plejer at bruge, det kom vi til at mærke på resten af turen.

Først på eftermiddagen tog vi til Valparaiso, boede på hotel Ankara i nabobyen Viña del Mar, et lækkert hotel med fladskærm på værelset, og en brusekabine med massage, dampbad og fodskyl jeg fandt ikke ud af alle funktionerne.

Vi smuttede med metroen til Valparaiso så hvor Ries mor og Bonnie havde leget som børn, vi fandt ikke ascensores, vi begyndt at føle os utrygge da der var nogle unge fyre der blev ved med at holde sig i nærheden af os, så vi tog en taxi hjem til hotellet.

Om aftenen spiste vi på restaurant, 500 kr. for to med 2 retter og vin. Meget dyrt eller chilenske forhold.

Dagbog fra Chilerejsen efteråret 2006

Ries Kamera strejkede, det var på grund af strømmangel.

Ascensores Valparaíso ligger på en bjergside, der er næsten ikke andet fladt land end havneområdet, derfor bruger de, små kabetrakne sporvogne der kører op og ned ad bjerget. Systemet har fungeret siden slutningen af 1800tallet

FREDAG DEN 3.

Vi tog en tur i hestevogn rundt i Viña del Mar, den sluttede ved busstationen, vi kom nogenlunde tidligt tilbage til Santiago, de havde ringet fra Lan Chile om bagagen. var nede hos Bonnie og så på billeder. Gladys vaskede for os, så vi var klar til at rejse lørdag.

Senere gik vi ud og købte en kuffert mere, og lidt mere tøj.

LØRDAG DEN 4.

SAN PEDRO DE ATACAMA

Det er en sjov by, lidt en flipperby. Lyset gik mens vi sad og spiste og var væk en times tid; men det er meget almindeligt, så Restauranten har stearinlys klar til toiletterne af samme grund.

Pengeautomaten ville ikke udbetale, den var tom, det er også normalt, den blev dog fyldt op senere.

Rie købte nogle småting til dem der hjemme, og en T-shirt.

Gik ellers bare og nød stemningen, der er det lige meget om man har bagage eller ej, man slapper bare af.

Hosteria San Pedro de Atacama er langt over gennemsnitskvaliteten i byen der er varmt vand hele dagen, rigtigt bad på værelserne og pool, vi nåede dog ikke at bruge den, når vi ikke har svømmebriller er det ikke så tillukkende.

SØNDAG DEN 5.

Tidligt op og på tur, første stop Tocanao, navnet betyder noget i retning af: "manden vasker sig ikke", en naturlig oase midt i ørkenen, ca. 50 hektar Det eneste sted i Atacama hvor vandet er rent og ikke fyldt med salte.

Indbyggerne dyrker appelsiner, figner, dadler, æbler og meget andet. Før motorvejen til Calama var det det eneste sted i området, hvor man kunne få frisk frugt og grønt, så de har levet godt. Nu er de fleste unge flyttet fra byen.

Der var gudstjeneste i kirken da vi kom, med rigtig god musik. Der ligger et nonnekloster ved siden af kirken.

Vi så vores første lama i Tocanao, godt nok i en lille bitte indhegning.

5

Religion i Atacamaområdet: *frugtbarhed er vigtig i inkaernes religion, så kirketårnene slår ved siden af kirken, symboliserende det mandlige og kirken med kirkedøren i gavlen det kvindelige, Den katolske kirke har også arvet en anden tradition, før gik man i procession med mumier af sine forfædre, nu går man med helgener.*

Videre til Laguna Chaxia, hvor vi så flamingoer, der var godt nok ikke så mange, de er længere oppe i bjergene om sommeren, men vi fik da set den (h)vide verden, Videre op i over 4000 meters højde til lagunerne Miseanti og Meftinques, det var meget flot, tog næsten vejret fra en.

Vi var på en "lille" gåtur, det tog næster livet af Rie.

På vej hjem spiste vi i en lille landsby, suppe, kogt kylling og halv fersken.

Byen var meget forfalden, men kirken er helt ny og flot. Det er det første sted vi så eksempler på landbrug anlagt i terrasser.

Aftensmad på en restaurant hvor vi sad i gård med bål i midten.

Terrasse på spansk: Andene- Andesbjergene kommer af dette, "bjergene med terrasser "

MANDAG DEN 6.

Bestilte tur til Calama,

Rie er lidt træt, det er anstrengende, mest for hendes ben, hun mangler medicinen. Udflugt til: "Valle de Lunar" månedalen, første stop er med udsigt over Dinosaurdalen for fotografering, derefter med udsigt over saltørkenen med udsigt til Sydamerikas højeste bjerg, 6209 m.

Så gik turen til fods gennem death Valley, på vejen passerede vi en stor sandklit, den er meget brugt til sand boarding, det blæser så meget omkring den, at sporene er forsvundet efter et par timer.

Videre til månedalen, hvor vi skulle opleve solnedgangen, på vejen var jeg en tur gennem en slugt slidt af en flod, spændende klatretur med interessante klippeformationer og farver.

På vejen op til toppen i månedalen var vi ved at tage livet af Rie igen, indrammet, det var en lidt anstrengende tur, men udsigten var besværet værd.

Tilbage igen spiste vi den bedste mad heroppe indtil nu, i "Café Eksport", musikken var dog lidt for høj, og meget moderne.

Mit kamera bruger mange batterier.

TIRSDAG DEN 7.

Til morgenmaden mødte vi et dansk par, de var på vej rundt i Sydamerika, seks måneder i bil sammen med et mexicansk par, Hun skriver om det, og regner med at sælge nogle artikler til aviser.

Tog til "Thermas de Puritama" dejlige varme kilder, vi var kun 2 passagerer, og chaufføren har bagagen helt ned til en "privat" pool, der var 8-10 forskellige små pools efter hinanden med nogen afstand, så vi havde vores egen helt alene, og uden udsigt fra de andre. Der var en del små fisk, vandet var helt klart, ca. 32 grader varmt og omkring 1 meter dybt, Danskerne var der også, men de lå et andet sted. Turen op fra badet til bilen var næsten lige så hård som månedalen, men Rie klagede ikke.

kunne godt have brugt mange flere dage i San Pedro.

Dagbog fra Chilerejsen efteråret 2006

ONSDAG DEN 8.

Dagen brugt mest til at rejse fra San Pedro klokken 730, og efter 2 fly og mange mellemlandinger var vi fremme i Puerto Montt klokken 6 om aftenen, men vi havde vinduespladser i venstre side hele vejen så der var flot udsigt.

Da vi skiftede i Santiago, var der en der regnede med at komme uden om køen, det gik ikke, fryd.

Han skulle have siddet på det tredje sæde i vores række, men det var tilsyneladende ikke godt nok, så han satte sig i den modsatte side, og talte i mobil længe efter piloten havde givet besked, og igen næsten før vi var landet, han følte sig for fin til at rette sig efter nogen som helst.

Grand hotel Vicente Perez Rosales i Puerto Montt er godt, og det ligger meget centralt.

TORS DAG DEN 9.

Morgenbordet var som sædvanligt lækkert.

Var en tur i Angelmó, en mindre by et par kilometer Puerto Montt, vi tog bussen begge veje, prisen for en bustur er 4 kr.

Et hyggeligt sted med mange boder og et fisketorv, fiskerne har små restauranter bag deres boder, på størrelse med vores soveværelse, inklusive køkken.

Vi købte uldvarer meget billigt, og kiggede på fisk, laks koster omkring 15,- kr. pr kilo, rensed og udbet.

Fandt et sted på første sal med udsigt over havnen, det var heldigt, for mens vi sad og spiste, kom 2 søløver ind i havnen, vi fik en del gode billeder.

Rie spiste laks, jeg fik paila, suppe med alt godt fra havet men der var ikke ske til.

Senere på dagen fik jeg tømt mit kamera, det tog 1½ time, de kunne ikke finde ud af det, en CD indeholder 700 MB, og mit kort er på 1 GB, så det skal deles. Jeg endte med 4. Vi drak kaffe med kager til, de var så store at ingen af os kunne spise op.

Aftensmaden spiste vi på hotellet, 300 kr. det var dyrt men der var også mad til 4, først krabbekød i en slags gratin, derefter Rie en tournedos og jeg laks på bund af kartoffelmos, som det meste rigtigt lækkert.

FREDAG DEN 10.

Udflugt til Peulla.

Start fra Puerto Montt Plaza de Armas klokken 8.50. en god bus, med en guide der kunne godt engelsk først kørte vi til Puerto Varas for at samle flere op, vi måtte selvfølgelig vente på en, en spansk dame der gik med krykke. Derefter kørte vi langs Lago Llanquihue, den næststørste sø i Chile, med udsigt til blandt andet vulkanen Osorno, til *Vicente Pérez Rosales nationalparken*. lige uden for parken besøgte vi vandfaldene på Petrohué floden, et flot syn, der måtte vi vente på den spanske dame igen, selvom guiden havde sagt at der gik en bus igen næste dag, hvis vi ikke var tilbage til tiden.

Vi skiftede til skib, det eneste rederi der sejler i rutefart er *Andina del Sud*, der også betjener de lodserejere der bor rundt om søen, vi satte farten ned flere gange for at optage eller afsætte passagerer, man

Dagbog fra Chilerejsen efteråret 2006

sejler ud til færgen i en mindre båd, og passagererne skifter i åbent vand, der var mange skønne steder på vejen, Båden sejlede blandt andet helt ind under et lille vandfald, så vi fik mange gode billeder.

Ruten er også vejen til Bariloche i Argentina. Vi rejste dog kun til den anden ende af søen til Peulla. Peulla er et lille samfund på kun ca. 100 indbyggere, det er hurtigt overset, Da de har betjent turister siden 1908 har de lært hvordan man får mest ud af dem. Derfor er der arrangeret flere forskellige ture med udgangspunkt i byen.

Vi tog på en "safaritur" det passer godt til dårlige ben, med en terrængående bil, en gammel militær mandskabstransportvogn, der var forklædt som safaribus. Der sad et dyrekranie på køleren og lidt hakker og skovle på siderne. Vi kørte med den et stykke ad vejen mod Bariloche, men drejede af og kørte ned i floden, hvor vi krydsede lidt rundt på flodsengen, gulvet i passagerkabinen blev knapt

nok vådt, men det er nok det nærmeste folk med vores kondi kommer på ekstreme oplevelser. Vi endte ved Laguna Margarita, hvor vi sejlede ud med en lille pontonbåd. Efter 20 minutters sejlads slukkede kaptajnen motoren og lod båden flyde tilbage uden helt stille kun med lidt fuglesang, en skøn tur, selv den spanske dame tav eller et stykke tid.

Tilbage i Peulla frokost på et af byens 2 hoteller, begge ejes af den samme mand, lam med kartoffelmos tilsat ærter gulerødder og stykker af kartoffel. Til dessert fik Rie papayafrugt med skum, og jeg en henkogt fersken med kogte kerner af (hvede) begge dele var udmærkede.

Vi var hjemme ved 20-tiden, der skulle starte rally fra torvet, så der var mange mennesker. Spiste på en rigtig flot restaurant 310 kr. For 2 pisco sour, King Krab på 2 forskellige måder og ½ flaske vin, dyrt!!

Vicente Pérez Rosales nationalparken: *Chiles ældste nationalpark etableret i 1926, området består mest af skov. Da parken blev etableret, fik de lodsejere der boede i området lov til at blive boende, med ret til at sælge deres jord Nu er mange af stederne solgt, og husene er udskiftet med store luksussommerhuse, de fleste rundt om Lago Todos los Santos.*

LØRDAG DEN 11.

Rejste til Pucon, start fra Puerto Montt klokken 10 fremme ca. Kl. 16, udmærket turbus fra firmaet JAC.

Vi havde flere stop undervejs, første pause var i Byen Osorno, den var kort, men der var kaffesælgere på perronen, med termobeholdere på maven samt krus te og Nescafé i breve. Ellers var det en begivenhedsløs tur, bortset fra masser af nye synsindtryk, på vejen fra Valdivia så vi blandt andet flere små søer med masser af åkander på vandet, desværre var der for meget fart på til at få billeder. Området er mest lysegrønt, med mange køer.

Pucon er en sjov by, næsten alle facader er af træ eller natursten, der er ingen neonskilte, telefonboksene er også af træ, byen ligner mest en wild-west by eller en filmkulisse.

Grand Hotel Pucon er det største hotel vi har overnattet på, der er sportscenter, egen strand, 2 indendørs pools og en udendørs, ældre men moderniseret i en lidt gammeldags stil. Vi blev udstyret med hver sit armbånd, der gav adgang til sportsfaciliteterne og morgenbordet, men Internetcafeen måtte vi betale for.

Spiste sen frokost, typisk Chilensk, flere slags kød serveret på en lille trækulsgriil mindst 2 kilo. Det var meget lækkert, men vi kunne ikke spise op.

Dagbog fra Chilerejsen efteråret 2006

Vi fandt 2 par svømmebriller i en sportsbutik, vi fandt også et par træindianere til Mads i en butik i en af arkaderne, byen er typisk turistby med masser af butikker, både dyre mærkevarebutikker, sports- og souvenirbutikker, vi købte indianerne af en ung mand der kunne lidt svensk, han havde

boet i Sverige, var svensk gift og havde en pige på 2 år.

Vi var lidt trætte, så det blev kun til en kort tur i byen ved 8-tiden hvor vi fik et par kopper chokolade og et par store isdesserter, vulkanen var forsvundet i skyer.

SØNDAG DEN 12.

Rejsens første dag med dårligt vejr, det findes ikke, kun forkert påklædning. Morgenbuffeten var overdådig, der var alt hvad man kunne ønske sig, og som første sted på rejsen, forsvandt tallerkenerne så snart de var tomme.

Det stormede og regnede det meste af dagen, alle parasollerne på græsplænen var væltet, og et enkelt bord var ødelagt.

Vi gik ned i netcafeen for at se billederne fra mit kamera, og senere smuttede vi en tur i den indendørs pool, den var dejlig varm, men vandet var lidt uklart, og klorklugten var ret kraftig. Bagefter gik jeg en tur alene, fik godt med frisk luft, og blev blæst rigtigt igennem.

Et af de små altre vi så rundt omkring, havde vokset sig stort, og så ud som en lille udendørs kirke. Her var vel et par hundrede plader, med tak for forskellige tjenester, jomfruen havde ydet. Ved 7tiden spiste vi på hotellet, en udmærket buffet, med mange chilenske specialiteter og fri øl og vand. OK Prisen var måske lidt høj, 9000 pesos pr person, Efter frokost gik vi op og fik en lur, ved 5-tiden spillede vi backgammon i baren, tjeneren fortalte at der for et par år siden havde været VM i backgammon på hotellet, en libanesiser vandt.

Ved 7 tiden var det næsten holdt op med at regne, så vi gik en tur. Vi købte en sportstaske, og så på søen. Der var svaler på telefonrådene, noget der desværre næsten er forsvundet i Danmark.

Middag klokken ca. 20 på Madre Sierra, det ligger på Brasil, et dejligt sted, Dekorationer: var lidt overdrevet bedstemors hus, der var dog hyggeligt og med rigtig god betjening, maden var også her ganske god.

En del af dekorationen var til salg, Rie købte et lækkert hvidt halstørklæde til 6500 pesos, det passer til en hvid hue hun købte i Angelmó.

MANDAG DEN 13.

Rejse fra Pucón til Santiago.

Vi startede med minibus fra Pucón til Temuco, bussen var så fyldt som en linje 5 i myldretiden, og det gik noget af turen med 100 km. I timen på motorvejen.

I Temuco mødte vi Peter, Ries fætter, han kørte os til lufthavnen, lidt af en smutter, I San Pedro fik vi en fax fra Festival Tours, de havde også pointeret flere steder i rejseplanen, samt på deres hjemmeside at man skal tjekke afgangstider 24 timer før rejsen Vi havde ikke læst faxen, og ikke kontrolleret afgangstiden, på trods af at vi havde været inde for at booke sæder. Flyet var fløjet 2 timer før vi kom til lufthavnen.

Det var en dyr men dejlig fejltagelse, Peter inviterede på Barbecue i sin have.

Dagbog fra Chilerejsen efteråret 2006

Temuco har et meget højt kirketårn på byens Katedral. Kirken er ret ny, og tårnet er en skyskraber, et kontorhus på ca. 20 etager med et stort kors på siden, det indeholder offentlig administration.

Peters yngste søn Paul bor hjemme, og hans svigersøn var på besøg med 2 journalistkolleger, meget hyggeligt. Chilenerne spiser meget kød. Før frokosten købte vi billetter til Sky-Airline, pris ca.1500 kr. Med afgang klokken 19 og mellemlanding i Concepción.

Serveringen var bedre end gennemsnittet, på første etape, der var på ca. ½ time fik vi juice, og på det lange stræk, fik vi en lækker anretning med kanapeer. Dog var turen meget urolig, så vi blev begge luftsyge.

Hjemme hos Naya forsøgte jeg at se banken, men jeg kunne desværre ikke da jeg ikke havde ret til at installere sikkerhedsprogrammet.

TIRSDAG DEN 14.

Vi spiste morgenmad sammen med Naya og Alberto, Alberto skulle nordpå til en kunde, så han gik ikke på kontoret.

Efter en diskussion med Jessica Faundez fra Lan Chile, hun lovede os en mail senest klokken 12 med et tilbud, det havde hun lovet os en gang for til mandag, gik vi en tur ud for at handle. Ved 2-tiden gik vi på netcafé for at kontrollere, tilbuddet var på 800 USD, ca.5000 kr.. Eller som de skrev, et flot tilbud på en voucher på 1600USD til rejse med Lan Chile inden for et år. Det var lidt en bet, et par nye kufferter koster alene 3000 kr.

Festen var ligesom slut, så vi tog hjem til Nayas computer og skrev en sur mail, og ringede til dem og gjorde vrøvl.

Sidst på eftermiddagen drak Rie te hos Bonnie mens jeg gik en tur, jeg købte et par små gaver til Naya og hendes barnebarn Agustin, han fyldte 1 år den 16. november.

Vi spiste middag hos Peter og Maria Helene ved nitiden. De har en lejlighed på over 200 m², på 11. etage i udkanten af Santiago, sikke en udsigt, også prisen der kun er omkring 1 mil. Kroner.

Så er det snart slut på den rejse, vi pakkede om aftenen, Afgangstiden onsdag var klokken 9.15, mødetid senest 2 timer før, bagagen kom op på 40 kg. Det synes jeg er flot klaret, vi havde 0 kilo da vi ankom.

ONSDAG DEN 15. OG TORSDAG.

Turen til Buenos Aires gik helt uden problemer, ved ankomsten blev vi afhentet af en repræsentant fra Alitalia, der sørgede for booking resten af vejen. Vi havde lidt håbet, at Lan Chile havde opgraderet os, det havde de lovet, vi prøvede også at tå Alitalia til det, men den gik ikke, de var meget flinke, så vi kunne vælge om vi ville have 2 sæder med meget god benplads ved vinduet, eller 3sæder med normal plads i midten, vi valgte de 3 sæder, og det var et godt valg.

På sædet foran sad et ægtepar med 3 sæder hver, men manden ville se ud, så han satte sig hen ved siden af sin kone, da han ikke satte sig tilbage, lånte Rie hans plads, så vi fik begge plads til at ligge ned.

På trods af det, var Ries fødder så hævede da vi ankom til Milano, at hun ikke kunne få sko på, så hun måtte transporteres i kørestol, og vi blev kørt direkte over i afgangshallen.

Vi havde 7 timers ventetid så vi havde regnet med en lille tur uden for lufthavnen, men det blev ikke til noget. Der gik vel kun ½ time for Ries fødder var faldet til normal størrelse, det kan være støttestrøm-

Dagbog fra Chilerejsen efteråret 2006

perne der var skyld i det, så vi måtte skaffe et par almindelige strømper, helt almindelige blev de nu ikke, det eneste vi kunne få fat i til en overkommelig pris var fodboldstrømper. Nu har Rie et par autoriserede Juventus fodboldstrømper. Jeg nåede også at glemme kameraet på en restaurant i transithallen, men fik det dog tilbage. På vej til København sad vi på første række, med god benplads, og personalet holdt øje med at vi havde det komfortabelt.

Vi var hjemme ved 5 tiden, godt trætte, men den bedste seng i verden er nok ens egen.

BAGEFTER

Rie fik kvalme, havde svært ved at holde balancen og følte sig fuld dagen efter, men det gik over i løbet af et par dage.